

Abstrakt

Práce se zabývá teoretickými a praktickými aspekty výnosů z bankovních poplatků a provizí v Evropské unii. Vzhledem k tomu, že příjmy z poplatků představují největší část neúrokových příjmů bank, stanovení a dodržování odpovídající poplatkové politiky představuje pro vedení bankovních domů důležitý úkol. Optimální struktura poplatků však zatím nebyla stanovena, a to ani v teoretické rovině ani v praxi. V předložené práci analyzujeme příjmy z poplatků v bankovním sektoru EU. Naše výsledky ukazují, že v období 2007–2012 nebyl český bankovní sektor ve srovnání s ostatními zeměmi EU abnormálně závislý na příjmu z poplatků. V důsledku toho tvrdíme, že vysokou ziskovost českých bank nelze přičítat vysokým bankovním poplatkům a provizím, ale je třeba zvážit spíše jiné faktory. Dále studujeme determinanty podílu výnosů z poplatků v jednotlivých bankách. Zaměřujeme se především na to, jak je výše poplatků ovlivňována koncentrací bankovního sektoru. Došli jsme k závěru, že banky, které čelí vysoké konkurenci, mají větší tendenci expandovat do netradičních aktivit, a proto mívají vyšší podíl příjmů z poplatků. V neposlední řadě studujeme vztah mezi bankovními poplatky a výkonností bank se zaměřením na zisk a riziko. Výsledky vzhledem k ziskovosti se různí v závislosti na použitém ukazateli ziskovosti, ale obecně lze říci, že banky s vysokým podílem příjmů z poplatků vykazují nižší výnosnost upravenou o rizika. Navíc vyšší podíl příjmů z poplatků bývá spojen s vyšší pravděpodobností insolvence. Zvýšená závislost na příjmech z poplatků má tendenci zvyšovat riziko pákového efektu stejně jako riziko portfolia.